

EEN AB-ONTDEKKINGSBOEK

De geboorte van April

SALLYANNE
CASTLETON

De geboorte van April door Sallyanne Castleton

EERSTE PUBLICATIE 2025

ALLE RECHTEN VOORBEHOUDEN.

GEEN ENKEL DEEL VAN DEZE PUBLICATIE MAG WORDEN
GEREPRODUCEERD, OPGESLAGEN IN EEN
GEGEVENS BANKSYSTEEM, VERZONDEN IN WELKE VORM DAN
OOK, ELEKTRONISCH, MECHANISCH, DOOR MIDDEL VAN
FOTOKOPIËREN, OPNEMEN OF ANDERSZINS, ZONDER DE
VOORAFGAANDE SCHRIFTELIJKE TOESTEMMING VAN DE
UITGEVER EN DE AUTEUR.

ELKE GELIJKENIS MET EEN PERSOON, LEVEND OF DOOD, OF
MET DAADWERKELIJKE GEBEURTENISSEN IS PUUR TOEVAL.

De Geboorte Van April

Titel: De Geboorte van April (Becoming April)

Auteur: Sallyanne Castelton

Redactie: Rosalie en Michael Bent

Uitgever: AB Discovery

Vertaald door ABivy

© 2025

www.abdiscovery.com.au

Inhoud

Hoofdstuk 1 – Blik over het seminar	6
Hoofdstuk 2 – De zwakke plek.....	13
Hoofdstuk 3 – De spiegelkamer	22
Intermezzo – Vanuit Dina's perspectief.....	26
Intermezzo – Moeders praten bij het lamplicht.....	28
Hoofdstuk 4 – Kleine jongens wonen hier niet.....	31
Hoofdstuk 5 – Rommelig, maar niet slecht.....	35
Hoofdstuk 6 – Een hele dag klein	38
Hoofdstuk 7 – Je bent geen jongen, schatje.....	42
Hoofdstuk 8 – De eerste druppel.....	45
Hoofdstuk 9 – Melkuren	48
Hoofdstuk 10 – Stil maar, schatje.....	51
Hoofdstuk 11 – Ochtendtranen, melk en mama.....	55
Hoofdstuk 12 – Een stem van buitenaf.....	58
Hoofdstuk 13 – De salon van juffrouw Tilly.....	62
Hoofdstuk 14 – Een wieg voor twee	66
Hoofdstuk 15 – Proefdutje.....	69
Hoofdstuk 16 – Eén baby worden er twee	72
Hoofdstuk 17 – Niet vergeten.....	75
Hoofdstuk 18 – Twee baby's, één pad.....	77
Hoofdstuk 19 – Haar naam is Jenny	80
Hoofdstuk 20 – Dag om de band tussen de jongere zusjes te versterken	83
Hoofdstuk 21 – Naast elkaar, van binnen en van buiten..	86
Hoofdstuk 22 – Regenachtig Dag Nest	89

De Geboorte Van April

Hoofdstuk 23 – Twee baden, twee wiegjes, één kinderkamer	92
Hoofdstuk 24 – Baby's eerste speelafpraakje	95
Hoofdstuk 25 – Moeders trouwen	98
Hoofdstuk 26 – Nestjongen	101
Hoofdstuk 27 – Klein verstand, grote zus.....	104
Hoofdstuk 28 – Zusterhelper.....	107
Hoofdstuk 29 – Baby worden	109
Hoofdstuk 30 – Mijlpalen in de ontwikkeling van je baby	112
Hoofdstuk 31 – Ceremonie voor een babyster	115

Hoofdstuk 1 – Blick over het seminar

Een romantische verliefdheid kan een soort koorts zijn. Zo verklaarde Noah Elliot het in ieder geval voor zichzelf. Het was iets tijdelijks, intens en irrationeels, en het zou vanzelf uitdoven als het onbehandeld bleef, daar was hij van overtuigd. Toch merkte hij dat hij elke week als een mot op een lamp afkwam op het seminar Vrouwenliteratuur. Hij had geen interesse in Jane Austen, bell hooks of Mary Shelley. Hij verlangde er alleen maar naar om in haar buurt te zijn – Lana St. James, de assistent-docent.

Hij wist dat het enigszins zielig was, maar het was een behoorlijk sterke drang. In zijn regelmatige masturbatiefantasiën zag hij Lana's gezicht, en hij fantaseerde ook over meer van haar. Een deel van hem schaamde zich ervoor dat hij op haar aftrok, terwijl een ander deel vond dat ze zich geveleid moest voelen... als ze het wist, al was die kans er natuurlijk niet.

Ze zag er niet uit zoals de andere vrouwen van de afdeling Engels, wat makkelijk te doen was. Ze droeg geen vestjes, geen degelijke platte schoenen en had geen onhandige pony. Lana droeg vintage jurken, stevige laarzen en een ring om elke vinger. Haar stem was langzaam, laag en plagerig als ze met studenten sprak, en haar ogen bleven altijd net een seconde te lang staren. Was ze lesbisch? Noah dacht er wel eens aan, gezien hoe ze zich kleepte en gedroeg, maar tijdens zijn dagelijkse masturbatiesessies was ze overduidelijk heteroseksueel.

Noah was onzichtbaar voor haar, en dat vond hij prima. Hij was een allesbehalve zelfverzekerde jongeman, slechts een geest op de achterste rij, die deed alsof hij aantekeningen maakte, terwijl hij ondertussen onzin in de kantlijn schreef, kijkend naar haar mond die

De Geboorte Van April

lettergrepen vormde en wensend dat hij haar kon kussen of de liefde met haar kon bedrijven.

Hij wist hoe zielig het was. Hij wist hoe vreemd het zou zijn als iemand het notitieboekje vol achteloze schetsen van haar handen, haar laarzen en het vage litteken op haar lip zou ontdekken. Hij fantaseerde zelfs over wat Lana zou zeggen als ze hem betraptte: "Dat is een beetje obsessief, schat." Ze zou het waarschijnlijk met een glimlach zeggen. En ze zou volkomen gelijk hebben.

Het was een obsessie, en hij wist het, maar geobsedeerd zijn was nu eenmaal een onderdeel van zijn leven. Hij had de neiging om geobsedeerd te raken door dingen die hij verzamelde, boeken die hij las en modellen die hij bouwde. Alles moest perfect en goed georganiseerd zijn, zelfs als hij dat zelf niet was.

Op een donderdagmiddag barstte zijn toevluchtsoord van obsessieve verbeelding echter open.

Het seminar was afgelopen, het gekletter van stoelen en ritsen klonk zoals gewoonlijk. Noah pakte snel zijn tas in, met gebogen hoofd, maar toen hij zich omdraaide om te vertrekken, omhulde Lana's stem hem als een zijden strop.

'Noah, blijf je even?'

Hij hield zijn adem in. Hij verstijfde en draaide zich toen langzaam om. Ze zat nog steeds vooraan, papieren sorterend in een versleten leren map. Haar nagels waren zwart en puntig. Haar glimlach was niet warm, maar ook niet koud. Het was een merkwaardige glimlach, misschien een beetje 'academisch'.

Hij stapte naar voren.

'Ik heb je in de gaten gehouden,' zei ze.

Noah knipperde met zijn ogen. "W-wat?" Zijn hart sloeg een slag over.

Lana sloot haar map met een klap. 'Je praat nooit in de klas. Nooit. Maar je ogen staan nooit stil. Je kijkt naar alles. Vooral naar mij.' Ze leunde met haar elleboog op het bureau en liet haar kin in haar hand rusten. 'Zijn het de zenuwen? Verlegenheid? Of iets meer... eh... interessants?'

De Geboorte Van April

Noahs hart bonkte als een wilde vuist tegen zijn ribben. "Ik... ik vind de les leuk. Ik dacht niet dat ik hoefde te praten."

Lana kantelde haar hoofd. 'Maar stilte zegt veel in een ruimte waar over literatuur wordt gesproken, vind je niet?'

Hij slikte, niet zeker of hij moest rennen, blijven zitten of helemaal verdwijnen.

In plaats daarvan stond ze langzaam op uit haar stoel, alsof ze alle tijd van de wereld had. Het leek een bewuste poging om zijn aandacht te trekken.

'Ik ben hier niet om je voor schut te zetten,' zei ze. 'Maar je haalt onvoldoendes voor je wekelijkse invulopdrachten. En ik denk dat je niet dom bent. Gewoon... misschien... afgeleid.'

Hij opende zijn mond, maar er kwam geen geluid uit. Ze deed een stap dichterbij.

'Weet je wat,' zei ze, terwijl ze haar agenda opensloeg. 'Kom morgen na de les even langs op mijn kantoor. Dan help ik je om je weer te concentreren. Tenzij je natuurlijk liever blijft staren en zakt voor je examen.'

Noah stamelde: "N-nee... ik bedoel... ja. Oké. Dat kan ik wel."

'Goed.' Ze glimlachte opnieuw, nu breder. 'Neem je notitieboekje mee. En je nieuwsgierigheid, dan zien we wel wat we samen kunnen doen.'

Hij verliet de kamer met trillende benen, zijn notitieboekje tegen zijn borst geklemd, zijn wangen zo rood dat het voelde alsof zijn huid in brand stond. Hij sliep die nacht niet. Hij lag wakker, staaarde naar het plafond en stelde zich haar stem voor. Haar vingers. De geur van haar huid. Er was iets gevaarlijks aan de manier waarop ze naar hem keek, alsof ze al vier zetten vooruit was en hij slechts een pion was die elk moment kon worden ingezet.

Hij probeerde de druk te verlichten door in het donker met zijn hand onder de deken te tasten, maar zelfs toen klonk Lana's stem: "Dat is een beetje obsessief, schat."

En hij kon het niet afmaken. Niet zonder zich voor te stellen wat ze nog meer met dat woord zou kunnen doen. "Schatje."

De Geboorte Van April

Het was de eerste keer dat hij niet klaargekomen was terwijl hij aan Lana dacht. Maar het was ook de eerste keer dat ze tegen hem sprak, en dat maakte hem doodsbang.

Lana's kantoor was anders dan hij zich had voorgesteld toen hij aankwam. Hij had verwacht dat het steriel en academisch zou zijn, met boeken in rommelige stapels en zoemende tl-lampen boven zijn hoofd. Maar zodra hij binnenstapte, wist hij wel beter. De lichten waren uit. Een klein bureaulampje gloeide warm in de hoek. Er lag een vloerkleed – vervaagd blauw en in het midden versleten. Twee afgeleefde fauteuils stonden schuin tegen elkaar aan, met een theepot die zachtjes stoomde ertussen. Het straalde 'academisch' uit, maar het was ook netjes, georganiseerd en comfortabel.

'Doe de deur dicht,' zei Lana zonder op te kijken van haar bureau.

Dat deed hij. Ze stond op en liep blootsvoets de kamer door. Haar laarzen stonden op de grond onder het bureau. Haar teennagels waren zachtroze gelakt, wat op de een of andere manier zijn oren deed gloeien. In zijn fantasieën had ze roze teennagels, ook al lag zijn interesse iets hoger..

'Thee?' vroeg ze, terwijl ze het al inschonk.

'Ja,' zei hij te snel.

Ze gaf hem de beker en haar vingers raakten de zijne aan. "Ga zitten."

Hij liet zich in de fauteuil zakken. Deze was zachter en lager dan verwacht. Zijn knieën zaten ongemakkelijk hoog.

'Dus,' zei ze, terwijl ze zich tegenover hem in haar stoel nestelde. 'Vertel eens. Waarom zit je eigenlijk in deze klas?'

'Ik... ik lees graag?', opperde hij, hoewel het meer als een vraag klonk. Zelfs terwijl hij het zei, wist hij dat het niet overtuigend was.

Lana's lippen trilden. "Dat is schattig. Maar ik denk niet dat dat het is."

Noah staarde naar zijn thee.

'Ik denk dat je het hier fijn vindt omdat je gefascineerd bent door vrouwen die jouw goedkeuring niet nodig hebben. Vrouwen die

De Geboorte Van April

je iets laten voelen.' Ze nam rustig een slokje thee. 'Misschien vrouwen die je een beetje bang maken.'

Noachs hand trilde op de beker.

Jeetje! Hoe heeft ze dat allemaal zo snel over me doorgehad?

Lana kantelde haar hoofd. 'Heb ik het mis?'

'Ik...' Hij aarzelde. 'Ik weet niet wat ik moet zeggen.'

"Dat is het eerste eerlijke wat je zegt, en dat waardeer ik."

Ze zette haar kopje neer en boog voorover.

"Noah, ik denk niet dat je dom bent. Maar ik denk wel dat je het grootste deel van de tijd ergens anders bent. Verzonken in je eigen fantasiewereld, die waarschijnlijk heel gedetailleerd en heel privé is."

Hij keek geschrokken op.

Verdomme! Ze weet dat ik op haar aftrek! Hoe weet ze dat soort dingen?

Haar ogen ontmoetten de zijne, zacht maar vastberaden. "En ik denk dat je je daar-binnen erg eenzaam hebt gevoeld."

Hij slikte en knikte half. Zijn fantasieën gingen alleen over hem en Lana, en niemand anders, en hij stelde zich voor dat hij haar binnendrong en in haar klaarkwam in plaats van met zijn hand.

Hoe weet je dat? Vroeg hij zich af.

'Ik ga je niet veroordelen,' vervolgde ze. 'Maar als ik je wil helpen je te concentreren, moet ik begrijpen waar je naartoe gaat als je afdwaalt.'

Hij knipperde met zijn ogen.

'Droom je wel eens weg tijdens de les?' vroeg ze.

"...Ja."

'Verbeeld je je mij?' Haar stem was zacht en zakelijk.

Noachs mond ging open, maar er kwam geen geluid uit.

'Oké, dat is een ja,' zei Lana met een lichte glimlach. 'Het is oké. Ik weet hoe het is om geobsedeerd te zijn door iemand. Toen ik jonger was, was ik verliefd op een balletleraar die me aan het huilen maakte door alleen maar mijn houding te corrigeren. Dus ik snap het.'

Ze lachte niet. Ze liet het moment op zich inwerken.

De Geboorte Van April

'Ik wil iets met je proberen,' zei ze. 'Het is geen trucje. Gewoon... een kleine concentratieoefening.'

Noah aarzelde.

"Ik beloof je dat het je zal helpen om je op je werk te concentreren en niet alleen op mij."

'Oké,' zei hij zachtjes.

Lana stond op en schoof de theepot opzij. Ze knielde voor zijn stoel, haar handen rustend op haar dijen, haar lichaam kalm en evenwichtig.

'Ik wil dat je door je neus inademt,' zei ze. 'Rustig aan. Houd je adem even vast... Adem nu uit door je mond.'

Hij gehoorzaamde.

'Nog een keer,' zei ze. 'Adem diep in... houd je adem even vast... adem uit. Goed.'

Haar stem zakte een toonhoogte.

"Je bent hier veilig. Je bent hier gewenst. En je hoeft je niet anders voor te doen."

Hij sloot zijn ogen.

'Brave jongen,' zei ze zachtjes.

Zijn ogen fladderden open. Ze glimlachte zachtjes, maar onmiskenbaar.

'Vond je dat leuk?' vroeg ze.

Hij reageerde niet.

Lana leunde achterover op haar hielen. 'Er zit iets in je, Noah. Iets zachts en teder, iets dat ernaar verlangt aangeraakt te worden, maar doodsbang is om gezien te worden.' Ze strekte haar hand uit en plaatste twee vingers lichtjes onder zijn kin, waardoor zijn gezicht iets omhoogkwam.

"Je kunt het hier loslaten. Ik maak het niet kapot."

Hij hield zijn adem in.

'Wat je ook vasthoudt,' fluisterde ze, 'je hoeft het niet alleen vast te houden.'

Ze liet los.

De Geboorte Van April

Hij zakte achterover in de stoel, duizelig van de warmte in haar stem, de druk op zijn borst, de opkomende hitte onder zijn riem terwijl zijn erectie hard werd, en hij voelde de schaamte.

Lana keek eerst naar zijn uitpuilende broek, grijnsde, stond toen op en liep naar het bureau.

'We doen deze sessies wekelijks,' zei ze, haar stem nu weer ontspannen. 'Ik noem ze focusuren. Steeds op hetzelfde tijdstip. Op dezelfde plek.'

Ze schreef iets in haar agenda.

'Oh,' voegde ze eraan toe zonder zich om te draaien, 'en draag de volgende keer niet zoiets stijfs. Ik wil dat je je comfortabel voelt. Een zachte broek of joggingbroek.'

Noah knipperde met zijn ogen. "Comfortabel?"

Lana keek over haar schouder achterom. Haar ogen fonkelden. "Je zult het zien."

Hij was zich terdege bewust van zijn volledig stijve penis, die zelfs door zijn broek heen zichtbaar was, en kon zich de afschuw en schaamte die hij zou voelen als hij een joggingbroek droeg.

Hoofdstuk 2 – De zwakke plek

De week daarop kleepte Noah zich aan met trillende handen. Hij aarzelde voordat hij iets aantrok, wisselde twee keer van shirt en stond een keer blootsvoets in alleen zijn ondergoed op de koude vloer van zijn studentenkamer, naar zichzelf te staren. Hij wist niet wat 'comfortabel' voor Lana betekende. Pyjama? Spijkerbroek? Helemaal niets? Hij had sindsdien twee keer per dag op haar afbeelding gemasturbeerd met een onbedwingbare woede. In zijn gedachten had hij vele malen seks met haar gehad, terwijl zijn penis in werkelijkheid alleen maar van zijn hand had genoten. Hij was nog steeds maagd.

Uiteindelijk koos hij voor een joggingbroek en een zachte crèmekleurige hoodie. Het voelde te casual, te bloot. Maar toen hij op Lana's kantoordeur klopte, deed ze open met een grijns.

'Veel beter,' zei ze, en stapte opzij.

Hij kwam voorzichtig binnen. Het licht was weer gedempt. De theepot stoomde al. Het kleed, hetzelfde versleten kleed, lag nu in het midden, niet meer onder de stoelen. Er stond geen meubilair, alleen kussens. Ze gebaarde naar de vloer.

"Zitten."

Hij gehoorzaamde.

Lana volgde hem en krulde zich tegenover hem op, haar benen sierlijk onder zich gevouwen alsof ze daar thuishoorde, zoals altijd.

'Ik heb aan je gedacht,' zei ze zachtjes.

Noah keek geschrokken op.

'Je verbergt je in het volle zicht. Ik weet hoe dat voelt. Dat is niet makkelijk.' Ze schonk de thee in. 'Het vergt discipline om jezelf zo goed klein te maken.'

Hij knipperde met zijn ogen. "Ik wil me niet verbergen."

'Nee. Maar het is wel veiliger, toch?'

Hij aarzelde even. Toen knikte hij.

De Geboorte Van April

Ze gaf hem zijn kopje. "Ik zei toch dat ik je niet zou veroordelen."

"Ik herinner het me."

Lana kantelde haar hoofd. 'Weet je nog hoe ik je ook alweer noemde?'

Noah keek naar beneden. "Je zei... braaf jongetje."

Haar glimlach werd breder. "En hoe voelde je je daarbij?"

Hij aarzelde opnieuw. Een lange stilte. Zijn adem stakte ergens achter zijn ribben.

"...Klein," fluisterde hij.

'Klein kan veilig zijn,' antwoordde ze. 'Klein kan zacht zijn. Klein kan mooi zijn.'

Hij staaarde naar de thee. De stoom kringelde langzaam omhoog in spiralen.

'Ik wil het nog eens proberen,' zei Lana. 'Net als de vorige keer.'

Noah knikte langzaam.

Lana schoof dichterbij, nog dichterbij dan voorheen. Haar knieën raakten bijna de zijne. Haar handen rustten losjes in haar schoot, de ringen aan haar vingers weerkaatsten het warme lamplicht.

'Deze keer,' zei ze, 'wil ik dat je goed luisterd. Probeer niets te doen. Volg gewoon.'

"Oké."

"Adem diep in door je neus... houd je adem even vast... en adem dan uit."

Hij gehoorzaamde.

"Nog een keer. In... vasthouden... en uit."

Haar stem werd nog zachter.

"Je bent warm. De lucht is warm. Mijn stem is warm. Laat je erdoor omarmen."

Nog een keer ademenhalen.

"Je zit nu niet in de klas. Je bent niet op school. Je probeert niemand te imponeren."

Ze bewoog haar vingers langzaam en doelbewust.

De Geboorte Van April

"Je bent nu geen student. Je bent geen man. Je bent niets zwaars, scherp of gespannen."

Zijn lichaam verslakte.

"Je bent iets zachts. Iets open."

Noahs handen lagen slap in zijn schoot. Zijn lippen stonden lichtjes open. Hij wist niet meer wie hij was, alleen dat haar stem een rivier was en dat hij erin meedreef.

'Goed,' fluisterde ze. 'Dat is heel goed.'

Toen strekte ze haar hand uit en raakte zijn pols aan. Slechts twee vingers, zachtjes tegen zijn polsslag gedrukt.

Hij rilde.

'Als ik je hier aanraak,' zei ze, 'wil ik dat je je herinnert hoe het voelt om zacht te zijn. Om leeg te zijn. Om van mij te zijn.'

Hij knipperde met zijn ogen.

'Noah is er nu niet,' vervolgde ze. 'Maar dat is oké. Hij kan rusten.'

Ze tikte één keer.

"In plaats daarvan wil ik juist met het kleine kindje praten. Het tere kindje. Het stille hartje daarbinnen."

Hij slikte.

'Heeft ze een naam?' vroeg Lana.

Een flits van gedachte, van schaamte. Maar de woorden kwamen ongevraagd op.

"...April."

Lana glim lachte. "Hallo, April."

Zijn ogen fladderden.

'Vind je die naam leuk?' vroeg ze.

"...Ja."

"Het staat je goed."

Ze schoof een beetje naar voren, haar stem nu nauwelijks meer dan een fluistering. "April is lief. April is braaf. April luistert. April laat zich door haar mama's verzorgen."

Het woord '*mama's*' bezorgde hem een benauwd gevoel op zijn borst. Lana zag het.

De Geboorte Van April

'Ja,' zei ze, terwijl ze hem doorgrondde. 'Dat is het. Dat is waar je naar op zoek bent geweest.'

Ze tikte opnieuw.

"Als je April bent, hoef je geen keuzes te maken. Je hoeft jezelf niet te verantwoorden. Je hoeft alleen maar te luisteren... en te gehoorzamen."

Een zacht kreuntje ontsnapte aan zijn lippen, en Lana grijnsde.

"Dat vind je fijn. Dat heb je nodig."

Hij knikte, zijn beweging was nauwelijks waarneembaar.

'Je hebt zo lang gedaan alsof je een jongen was. Zo lang alsof je iets stoers was. Maar dat ben je niet, hè, schatje?'

'Nee...' fluisterde hij. 'Dat is het niet.'

"Je hoeft niet langer te doen alsof."

Haar vingers bewogen langzaam en voorzichtig over zijn schoot. Niet bezitterig, niet agressief. Gewoon aanwezig. Ze voelde zijn halfstijve erectie.

"April mag zacht zijn. April mag zoet zijn."

Haar duim streek er zachtjes overheen.

"April mag dragen wat haar een veilig gevoel geeft. Wat haar het gevoel geeft dat ze echt is."

Hij jammerde.

Lana boog zich voorover, haar lippen vlak bij zijn oor.

'Als het zover is,' zei ze, 'zul je me om je eerste luiervragen te stellen. En dan zeg ik ja. Want brave meisjes krijgen wat ze nodig hebben.'

Noah huiverde. En diep vanbinnen ejaculeerde hij, terwijl haar hand op zijn schoot rustte en hij de pulsen voelde. En ergens diep vanbinnen bloeide April op.

Lana's vingers bewogen langzaam en eerbiedig van Aprils schoot, alsof ze iets heiligs rechtzette. De vochtigheid van zijn joggingbroek door zijn sperma was geen probleem.

Toen liet ze haar hand weer rusten aan de binnenkant van Aprils pols. Ze voelde haar pols, die hevig tekeeringing. Ze glimlachte.

'Laten we nu wat dieper graven,' fluisterde Lana, haar adem warm tegen Aprils wang.

“Adem in... en val.”

April haalde diep adem, en alles gleed weg.

'Je voelt je gedachten nu als veertjes zweven,' mompelde Lana.
'Een voor een drijven ze weg. Laat ze gaan.'

Ze tikte op de pols.

“Laat het herinneren los. Laat het proberen los. Laat het los om sterk te moeten zijn. Je hoeft niet meer sterk te zijn.”

Aprils kaak ontspande, haar mond ging een beetje open. Haar ogen fladderden dicht.

'Stel je nu eens een trap voor, schatje,' fluisterde Lana. 'Hij gaat steeds verder naar beneden, en je vindt het heerlijk om naar beneden te gaan. Hij is warm, roze en zacht onderaan. Hij ruikt naar babypoeder. Hij ruikt naar geborgenheid.'

April jammerde, haar ademhaling oppervlakkig. Haar erectie was volledig verdwenen.

“Je wilt daarheen. Je moet daarheen.”

Nog een zacht tikje op haar pols.

“Tien treden naar beneden... één voor één. Bij elke trede ga je dieper.”

Lana begon langzaam te tellen.

“Tien... veilig en slaperig.

Negen... je vingers klemmen zich om iets kleins. Misschien een zacht konijntje. Misschien een dekentje.

Acht... je benen voelen zwaar aan, je buik zacht, je geest traag.

Zeven... misschien wil je duim je mond vinden. Misschien heeft hij dat al gedaan.”

En dat was ook zo. Lana keek toe hoe Aprils hand langzaam omhoogkwam, haar duim langs haar lippen streek en vervolgens naar binnen ging.

Ze zoog op haar duim. Het geluid was zacht, nat en onwillekeurig.

Lana was diep ontroerd toen ze zag hoe de jongen voor haar ogen in een meisje veranderde.

“Zes... Mama's stem is het enige geluid dat telt.

De Geboorte Van April

Vijf... jouw naam is April. Je bent nooit iemand anders geweest.

Vier... je woorden zijn verdwenen. Nu hoor je alleen nog maar gebrabbel en gegiechel.

Drie... luiers zijn normaal. Luiers zijn nodig. Luiers zijn liefde."

April schokte even, en er ontsnapte een zacht gejammer langs haar duim.

"Twee... je bent nog niet groot. Je bent nog niet volwassen. Je bent nog niet eens zindelijk."

En tot slot—

"Een."

Lana boog zich voorover.

"Braaf kindje."

April zakte nu helemaal in elkaar, slap en glazig. Haar ogen hingen open, zonder focus. Haar duim bewoog ritmisch heen en weer, haar lippen zoogden hongerig.

'Daar is ze,' zuchtte Lana. 'Mama's perfecte dochttertje.'

Ze aaide April over haar achterhoofd.

"Je hebt geen grote woorden meer nodig. Of een broek. Of gedachten. Alleen dit."

April kreunde zachtjes als reactie.

'Je weet niet eens meer hoe je je naam moet spellen, hè schatje?'

Een hoofdschudden. Langzaam. Slap.

Lana glimlachte. "Braaf meisje."

Ze reikte achter het kussen en haalde iets uit een tas. Een roze fopspeen.

Ze tikte April op haar pols.

"Als ik je duim weghaal, doe je je mond open voor je speen, hè, schatje?"

April knikte slaperig.

Lana verwijderde voorzichtig de duim, veegde het vocht weg met haar mouw en drukte de speen tussen Aprils lippen.

Ze begon meteen te zuigen.